

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., powołując się na art. 6 i 49 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustalił, iż podstawę wymiaru zasiłku chorobowego N. C. za okres od 1 marca 2016 r. stanowi kwota 2.099,44 zł. W uzasadnieniu swego stanowiska organ wskazał, iż prawo do zasiłku chorobowego powstało w pierwszym miesiącu kalendarzowym ubezpieczenia chorobowego, stąd też podstawę wymiaru zasiłku stanowi najniższa miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71 % podstawy wymiaru składki na to ubezpieczenie. Dla osób prowadzących działalność gospodarczą zgłoszonych dobrowolnie do ubezpieczenia chorobowego najniższą podstawę wymiaru składki począwszy od 1 stycznia 2016 r. stanowi kwota 2.433 zł, która po pomniejszeniu o 13,71 % wynosi 2.099,44 zł. Organ wskazał również, iż pierwszym dniem ubezpieczenia chorobowego ubezpieczonej był dzień 1 marca 2016 r. i od tej daty ubezpieczona nabyła prawo do zasiłku chorobowego.

N. C. wniosła odwołanie od wymienionej decyzji domagając się jej zmiany poprzez uznanie, iż podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za ww. okres stanowi kwota 8.310,81 zł. Ubezpieczona wskazała, iż organ nie zastosował w niniejszej sprawie art. 43 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a w konsekwencji niezgodnie z prawem ustalił na nowo podstawę wymiaru zasiłku.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

N. C. w okresie od 13 lutego 2015 r. do 11 lutego 2016 r. przebywała na urlopie macierzyńskim i pobierała zasiłek macierzyński. Podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego stanowiła kwota 8.310,81 zł.

W dniu 9 lutego 2016 r. N. C. otrzymała zwolnienie lekarskie za okres od 10 lutego 2015 r. do 2 marca 2015 r. Zwolnienie lekarskie było następnie kontynuowane do dnia 26 lipca 2016 r.

Bezsporne, a nadto dowód: (...) k. 2, 3, 6, 7, 13, 15 akt organu, karta zasiłkowa – k. 43 akt organu;

Decyzją z dnia 15 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił N. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy od 10 lutego 2016 r.

Decyzją z dnia 1 sierpnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił ww. decyzję z dnia 15 marca 2016 r. i przyznał N. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 marca 2016 r.

N. C. podlegała ubezpieczeniu chorobowemu z uwagi na prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą.

Bezsporne, a nadto: decyzja organu z dnia 15 marca 2016 r. – k. 5 akt organu, decyzja organu z dnia 1 sierpnia 2016 r. – k. 17;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Z uwagi na fakt, iż prawomocną decyzją z dnia 1 sierpnia 2016 r. organ przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 marca 2016 r. sporna pozostawała jedynie podstawa jego wymiaru.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, do których należy zasiłek chorobowy, regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwany dalej ustawą zasiłkową.

Jak stanowi art. 48 ust. 2 ustawy zasiłkowej przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu nie będącemu pracownikiem stosuje się odpowiednio m.in. art. 43 tej ustawy. Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 43 ustawy zasiłkowej podstawy wymiaru zasiłku nie ustala się na nowo, jeżeli między okresami pobierania zasiłków zarówno tego samego rodzaju, jak i innego rodzaju nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje, iż ubezpieczona pobierała zasiłek macierzyński do 11 lutego 2016 r., a następnie organ przyznał jej prawo do zasiłku chorobowego od dnia 1 marca 2016 r. W konsekwencji działania organu okres przerwy w pobieraniu zasiłku był krótszy niż 3 miesiące.

Wbrew stanowisku organu w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowanie art. 49 ustawy zasiłkowej. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 grudnia 2016 r., II UK 478/15, i z czym Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni się zgadza, zasada wyrażona w art. 49 ustawy zasiłkowej doznaje wyjątku w wypadku nieustalania na nowo podstawy wymiaru świadczenia przewidzianym w art. 43, jeżeli między okresami pobierania zasiłków (zarówno tego samego, jak i innego rodzaju) nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe (art. 48 ust. 2). Sąd Najwyższy podkreślił, iż rozstrzygając relację między art. 49 ust. 1 a art. 43 ustawy, należy stwierdzić, iż art. 49 ust. 1 stosuje się tylko wówczas, gdy oblicza się podstawę wymiaru zasiłku, natomiast art. 43 ustawy w okolicznościach, w których podstawy wymiaru świadczenia nie oblicza się. Ustawodawca przewidział bowiem, że w przypadku kontynuacji świadczeń możliwe jest wykorzystanie podstawy ich wymiaru obliczonej na potrzeby uprzednio nabytego świadczenia. Sąd Najwyższy zaakcentował również, że jedynym kryterium wskazanym w art. 43 ustawy zasiłkowej jest nieistnienie przerwy między okresami pobierania zasiłków albo wystąpienie przerwy nie dłuższej niż 3 miesiące kalendarzowe, a przepis ten nie odnosi się do ciągłości ubezpieczenia, a zatem przerwa w ubezpieczeniu chorobowym nie ma wpływu na jego zastosowanie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, że skoro organ przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego od dnia 1 marca 2016 r., to z uwagi na fakt pobierania zasiłku macierzyńskiego do dnia 10 lutego 2016 r. zastosowanie w niniejszej sprawie znajdował art. 43 ustawy zasiłkowej, a nie przywoływany przez organ art. 49 ustawy zasiłkowej, a przerwa w podleganiu ubezpieczeniu na tle tak ukształtowanych okoliczności faktycznych (w tym decyzji organu z dnia 1 sierpnia 2016 r.) nie miała na to wpływu.

W konsekwencji zaskarżona decyzja podlegała zmianie w oparciu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., przy czym ustalona podstawa wymiaru odpowiadała podstawie wymiaru zasiłku macierzyńskiego wynikającej z karty zasiłkowej znajdującej się w aktach organu.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...);
3. (...).

10 lipca 2017 r.